

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 105.K.703.445/2024/13.
Az I. rendű felperes: Biokontroll Hungária Ellenőrző és Tanúsító Nonprofit Kft.
(1112 Budapest, Oroszvég lejtő 16.)
A II. rendű felperes: Magyar Biokultúra Szövetség
(1132 Budapest, Visegrádi utca 53. III/1.)
A felperesek képviselője: Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda
(1122 Budapest, Városmajor utca 46/A. fszt. 2. –
ügyvéd)
Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal
(1026 Budapest, Riadó utca 1-3.)
Az alperes képviselője: Deák Milán Ügyvédi Iroda
(1053 Budapest, Kecskeméti utca 13. II/1. –
ügyvéd)
A per tárgya: versenyfelügyeleti közigazgatási jogvita (VJ/47-100/2022.)

Í t é l e t

A bíróság az alperes VJ/47-100/2022. számú határozata második francia bekezdésének második és harmadik albekezdéseit megsemmisíti. Ezt meghaladóan az I. rendű felperes keresetét elutasítja.

A bíróság a II. rendű felperes keresetét elutasítja.

Az I. rendű felperes és az alperes az egymással szemben felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60.000 (hatvanezer) forint perköltséget.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 18.000 (tizennyolcezer) forint kereseti részilletéket. A fizetendő részilleték az ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. A fennmaradó 18.000 (tizennyolcezer) forint kereseti részilleték az állam terhén marad.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 36.000 (harminchatezer) forint kereseti illetéket. A fizetendő illeték az ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A per alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű felperes az ökológiai termelés területén ellenőrzést és tanúsítást végző szervezet. Tanúsító szervezetként ellenőrzi a magyarországi ökológiai élelmiszer-gazdasági szektor szereplőinek munkáját, melynek keretében, ha az adott gazdasági szereplő valamennyi vonatkozó jogszabályi előírásnak megfelel, egyedi azonosítóval ellátott tanúsítványt állít ki. A gazdasági szereplő csak e tanúsítvány birtokában értékesítheti ökológiai termelésre vonatkozó utalással az általa előállított vagy forgalmazott terméket és tüntetheti fel azon jogszerűen a „bio” megjelölést.
- [2] Az I. rendű felperes a II. rendű felperes tagja; utóbbi ökológiai ellenőrzési és tanúsítási (tanúsítvány kiadási) szolgáltatást (a továbbiakban: Szolgáltatás) nem nyújt, célja és tevékenysége az ökológiai gazdálkodás minél szélesebb körű elterjesztése, az ökogazdák érdekeinek védelme és az okotermékek fogyasztásának jótékony élettani hatásainak megismertetése a fogyasztókkal. Az I. rendű felperes egyedüli tulajdonosa a kizárólag magyar tagokból álló II. rendű felperes; a felperesek a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 15. § (2) bekezdése alapján egy vállalkozáscsoportba tartoznak.
- [3] Magyarországon a Szolgáltatást az I. rendű felperesen kívül a Bio Garancia Kft. (a továbbiakban: Kft.) nyújtja, melynek tulajdonosa egy svájci illetékességű társaság.
- [4] Az I. rendű felperes 2015. március 30. napjától az általa nyújtott Szolgáltatás kapcsán a piaci helyzetére vonatkozóan a következő állításokat tette közzé: „az egyetlen hazai, a magyar ökogazdák tulajdonában álló ellenőrző és tanúsító szervezet”, „az egyetlen magyar biogazdálkodást ellenőrző és tanúsító szervezet”, „a magyar biominősítéseket végző [I. rendű felperes]”, „az egyetlen hazai ökológiai gazdálkodást minősítő és ellenőrző szervezet”, „Magyarországon a Biokontroll adhat ki termékre és termőföldre egyaránt ökológiai minősítést”, „Keresse az egyetlen magyar tulajdonban álló ökológiai gazdálkodást ellenőrző-tanúsító szervezetet, [az I. rendű felperest]!”
- [5] Az I. rendű felperes az üzleti kommunikációjában – a piaci részesedésére vonatkozóan – a következő információkat is megjelenítette: „a magyarországi ökológiai gazdálkodók 90%-át minősítő egyetlen hazai tulajdonú ellenőrző és tanúsító szervezet, [az I. rendű felperes]”; „Az ökológiai gazdálkodásban a 90%-os részesedéssel bíró [I. rendű felperes]”; „Az okotermékek 90%-át ellenőrizzük és tanúsítjuk”. Ezzel összefüggésben a II. rendű felperes a honlapján azt az állítást jelenítette meg, hogy „[I. rendű felperes], mely a hazai ökológiai terület 95 %-át ellenőrzi.”
- [6] Az I. rendű felperes a Magyar Kormány által az ökológiai gazdálkodásra történő áttérésre és az ökológiai gazdálkodás fenntartására meghirdetett pályázatokkal kapcsolatosan a következő üzleti kommunikációkat tette közzé: „A támogatás feltétele a Biokontroll szerződés”, „Kérjük, ne felejtse el, hogy a sikeres elbírálás feltétele [az I. rendű felperessel] kötött szerződés! 2021.12.31-ig meg kell kötni a szerződést a Biokontrollal.”; „Partnerünknek plusz pontot jelent, ha a pályázó már tanúsított ökológiai gazdálkodó vagy vállalja a HU-ÖKO-01106 tanúsítvány megszerzését.”
- [7] Az I. rendű felperes a tanúsítási rendszerében részt vevő gazdasági szereplőkkel szemben támasztott követelményrendszerével (a továbbiakban: Alap-feltételrendszer) kapcsolatban az üzletfeleknek a következőket kommunikálta: „Mindenki, aki ökológiai jelöléssel kíván mezőgazdasági alapanyagokat, élelmiszereket, takarmányokat és vetőmagot előállítani és

forgalmazni, az köteles a rá vonatkozó ökológiai jogszabályokat betartani és tevékenységét ellenőrzési rendszerbe kapcsolódva folytatni. Akik ezt a Biokontroll ellenőrzött partnereiként teszik, azokra az Alap-feltételrendszer betartása a kötelező.”; „A tanúsítás során a jelentésben rögzített, gazdálkodásra vonatkozó adatokat az elvégzett értékelés figyelembevételével az EU jogszabályainak és [az I. rendű felperes] Alap-feltételrendszerének előírásaival vetik össze és megállapítják az azoknak való megfelelést, vagy az attól való eltérést.”; „A bioélelmiszerek előállításának követelményeit az Európai Tanács 834/2007/EK rendelete (2007. június 28.), az Európai Bizottság 889/2008/EK rendelete (2008. szeptember 5.) és [az I. rendű felperes] feltételrendszere határozza meg.”; „Ellenőrzésünk során azt vizsgáljuk, hogy ügyfelünk gazdálkodása milyen mértékben felel meg az EU-s és hazai bio rendeleteknek, továbbá [az I. rendű felperes] Alap-feltételrendszerének.”

- [8] Az ökológiai gazdálkodásban használható növényvédő szerek, termésmenvelő anyagok és növényvédő szerek nem minősülő termékek – hivatalosnak tekintendő – listáját (továbbiakban: szerlista) a tanúsító szervezetek javaslata alapján a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (a továbbiakban: NÉBIH) állítja össze, vizsgálja felül és teszi közzé tájékoztató jelleggel a honlapján. Az I. rendű felperes ugyanakkor saját kereshető adatbázist, listát (a továbbiakban: Szerlista) állított össze, amelyet a honlapján és más felületeken kommunikált az üzletfelek felé, a következők szerint: „A szervezet honlapján elérhetőek az alkalmazható készítmények, anyagok, melyeket jó szívvel ajánlok.”; „A listánkon megtalálható készítményekről [az I. rendű felperes] kijelenti, hogy azok hatóanyagai alapján megfelelnek az EU bio rendeletek előírásainak, ezáltal az ökológiai gazdálkodásban alkalmazhatók”; „Az ökológiai gazdálkodásban való alkalmazhatóságot a legegyszerűbben úgy ellenőrizhetik Tisztelt Partnereink, ha megnézik a Biokontroll honlapján a Felhasználható szerek listáját.” Az I. rendű felperes listájára azok a készítmények kerülnek, melyek gyártói, forgalmazói ezt kéri, erre az I. rendű felperessel szerződést kötnek, valamint összetételük megfelel az irányadó uniós jogszabályokban foglaltaknak és jogszerűen használhatóak Magyarországon. A Szerlista nem egyezik meg teljes mértékben a NÉBIH szerlistával, ugyanakkor az I. rendű felperes honlapján utóbbi is elérhető a „Bio kisokos” menü „NÉBIH szerlista” pontban.

- [9] A felperesek a fent ismertetett üzleti gyakorlataikat a www.biokontroll.hu és www.biokultura.org honlapjaikon, valamint szakmai platformokon (pl. www.agrarinform.hu), továbbá országos terjesztésű sajtótermékek, illetve online magazinokban közzétett újságcikkek, országosan terjesztett szakmai kiadványok, és egyéb online megjelenések (Facebook oldal, YouTube csatorna) útján valósították meg.

- [10] Az alperes a [4]-[8] bekezdésekben írtakat észelve a felperesekkel szemben 2022. november 9-én versenyfelügyeleti eljárást indított, amelyben vizsgálta, hogy az I. rendű felperes az általa nyújtott Szolgáltatás vonatkozásában megtevesztette-e az üzleti gyakorlatával az üzletfeleit, valamint korlátozta-e a választási szabadságukat. Vizsgálta továbbá, hogy a II. rendű felperes megtevesztette-e az üzletfeleket az I. rendű felperes piaci részesedésével kapcsolatban.

Az alperes határozata

- [11] Az alperes a 2024. június 10-én kelt VJ/47-100/2022. számú határozatában megállapította, hogy az I. rendű felperes 2015. március 30. napjától 2023. január 30-ig (a továbbiakban: tárgyidőszak) a Tptv. 8. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt tényállás megvalósításával megsértette a Tptv. 8. § (1) bekezdésében előírt tilalmat, mivel a piaci helyzetére vonatkozóan

olyan állításokat tett (pl. „az egyetlen hazai biotanúsítványt kiállító cég”, „az egyetlen magyar biogazdálkodást tanúsító és ellenőrző szervezet”), amelyekkel az üzletfeleket megtéveszthette, tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló információk szerint az érintett piacon más vállalkozás is nyújtja e szolgáltatást; a piaci részesedésével kapcsolatban megtéveszthette az üzletfeleket, tekintettel arra, hogy az üzleti kommunikációjában feltüntetett részesedési adatok esetében nem jelölte meg pontosan, hogy az melyik évre, valamint milyen területekre, továbbá milyen vállalkozástípusra értendő. Az I. rendű felperes a tárgyidőszakban megsértette a Tpvt. 9. §-at, mivel azt az üzenetet közvetítette az üzletfelei felé, hogy az ökogazdálkodók pályázatainak során a támogatás feltétele a valószínű szerződéskötés, szerződés fennállása, a pályázatok azonban ilyen kikötést nem tartalmaztak; az Alap-feltételrendszer kommunikációjával azt sugallta az üzletfeleknek, hogy a tanúsítás során az abban foglaltaknak kell megfelelniük, ugyanakkor a tanúsításra, illetve ellenőrzésre feljogosított vállalkozások az ún. biotanúsítás során a vonatkozó jogszabályoknak való megfelelést vizsgálják; a szerlista kapcsán saját listát állított össze, amelyet úgy kommunikált az üzletfelek felé, mintha az lenne a mindenki által alkalmazható lista, holott ezt a listát a NÉBIH állíthatja össze. A II. rendű felperes a tárgyidőszakban a Tpvt. 8. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt tényállás megvalósításával megsértette a Tpvt. 8. § (1) bekezdésében előírt tilalmat, mivel az I. rendű felperes piaci részesedésével kapcsolatban az üzleti kommunikációjában feltüntetett részesedési adatok esetében nem jelölte meg pontosan, hogy az melyik évre, valamint milyen területekre, továbbá milyen vállalkozástípusra értendő. A jogsértések miatt a felperesekkel szemben a Tpvt. 76. § (1) bekezdés I) pontja alapján figyelmeztetést alkalmazott. Kötelezte továbbá a felpereseket, hogy 120 napon belül (hitelesen, részletesen dokumentálva) igazolják a megfelelési programjuk működését, a fentiek megvalósítását, illetve megkezdését.

- [12] Megállapította, hogy a tényállásra a Tpvt. 10/A. § (1) bekezdése alapján a Tpvt. rendelkezései alkalmazandók, mert a kifogásolt tájékoztatások kizárólag üzletfeleknek szólnak; az üzleti gyakorlat megítélése során a Tpvt. 10/A. § (2) bekezdésében meghatározott üzletfél magatartását vette alapul. Az eljárásban azt vizsgálta, hogy a felperesek betartották-e a Tpvt. rendelkezéseit, amivel összefüggésben nem tulajdonított jelentőséget a kifogásolt magatartásokkal kapcsolatos szakhatósági megnyilvánulásoknak, esetleges hallgatóságos jóváhagyásoknak. A saját gyakorlatát figyelembe véve a vizsgált magatartások jogi értékelését az üzletfelekhez köthető magasabb elvárhatósági mércéhez igazította, azzal, hogy az üzletfelek csoportja nem homogén, és az is előfordul, hogy az üzletfelek nem is tudnak más ökológiai tanúsítást végző vállalkozásról.
- [13] A piaci helyzetre vonatkozó állítások értékelése körében megállapította, hogy az I. rendű felperes üzleti kommunikációjában hangsúlyos, kiemelt és jelentős információ, hogy az I. rendű felperes egyrészt az „egyetlen”, másrészt „hazai”, „magyar” vállalkozás, amely biominősítéseket végez. Jelenleg azonban két elismert tanúsító szervezet működik Magyarországon, ugyanis a Kft. szintén magyarországi bejegyzésű, így hazainak, magyarnak tekinthető. Az I. rendű felperes ekként nem az egyetlen és nem az egyedüli hazai, biominősítést végző, illetve Szolgáltatást nyújtó vállalkozás. Az I. rendű felperes „egyetlen magyar tulajdonú” állítása ugyan helytálló, azonban az „egyedüli”, „egyetlen hazai”, „egyetlen magyar” állításai nem voltak valóságosak. Kiemelte, nem várható el az üzletfelektől, hogy a megjelenített kereskedelmi kommunikációban kétkedve különböző nyilvántartásokból szerezzenek be információkat. Az I. rendű felperes üzleti gyakorlata alkalmas az üzletfelek gazdasági magatartásának befolyásolására, mert a leendő, illetve potenciális biogazdálkodókban is azt erősíti, hogy Magyarországon kizárólag az I. rendű felperes jogosult a Szolgáltatás nyújtására.

- [14] Megállapította, hogy a piaci részesedésre vonatkozó adatok jelentős információnak minősülnek; az I. rendű felperes az éves jelentéseire, valamint a Központi Statisztikai Hivatal (a továbbiakban: KSH) adataira alapozta az e körben tett állítását, amelyet a II. rendű felperes is átvett. Kiemelte, hogy az ökológiai gazdálkodással kapcsolatos adatokat (területnagyság, gazdálkodók száma, vállalkozások típusa) a pontos nyilvántartás jellemzi, amit az is alátámaszt, hogy ezen adatok az I. rendű felperes éves jelentéseiben lebontva, részletezve jelennek meg. Az adatok továbbá évről évre változnak. Az I. rendű felperestől ezért elvárható, hogy ezen információkat hasonló részletességgel ossza meg a meglévő, illetve leendő üzletfeleivel, az üzleti kommunikációjában korrekt tájékoztatást adjon, és az állításait azok megtételekor igazolja, tehát valós adatokat szolgáltatson. A felperesek a 90%-os piaci részesedést nem tudták bizonyítani, de azt sem jelölték meg kellő pontossággal, hogy az konkrétan mire vonatkozik. A nagyarányú, azonban konkrétan meg nem határozott, illetve nem igazolt, túlzott mértékű piaci részesedés megjelenítése azt az üzenetet közvetíti, hogy érdemes szerződést kötni az I. rendű felperessel, ezért alkalmas az üzletfelek gazdasági magatartásának befolyásolására.
- [15] Az I. rendű felperes a pályázatokkal kapcsolatos üzleti kommunikációja során azt az üzenetet közvetíti az üzletfelei felé, hogy a pályázatok során a támogatás feltétele a vele történő szerződéskötés, miközben a pályázatok ilyen kikötést nem tartalmaznak; a tanúsított ökológiai gazdálkodás vagy annak megszerzésének vállalása csak plusz pontot jelent a támogatásnál, és azt nem csak az I. rendű felperestől, hanem a versenytársától is be lehetett szerezni. Az I. rendű felperes e tájékoztatásával, üzleti gyakorlatával indokolatlanul korlátozza az üzletfeleket.
- [16] Rögzítette, hogy az Alap-feltételrendszer a mindenkire kötelező jogszabályi megfelelést szolgálja rendszerezett formában. Az I. rendű felperes ugyanakkor nem sugallhatja azt, hogy a vele történő szerződéskötés, kapcsolat a tanúsítás során lényegesen többet nyújt, vagy esetleg több (és egyben az eredményesség érdekében jobb, pontosabb) kritériumnak kell megfelelni, mint más vállalkozásnál, miközben minden esetben a jogszabályoknak kell megfelelni. Megállapította, hogy az I. rendű felperes Alap-feltételrendszerrel kapcsolatos üzleti gyakorlata alkalmas az üzletfelek gazdasági magatartásának befolyásolására, mivel az úgy értelmezhető, hogy az annak való megfelelés a tanúsítás feltételét, illetve sikerességét jelenti, amivel jelentősen megnehezíti a szolgáltatása valós megítélését, illetve a más vállalkozás szolgáltatásával történő tárgyyszerű összehasonlítását.
- [17] Az eredményes és jogszerű ökológiai gazdálkodás folytatásához a termelők, gazdák számára kiemelt jelentőségű az az információ, hogy milyen növényvédő szereket használhatnak fel. Megállapította, hogy volt olyan üzletfél, aki az I. rendű felperes kommunikációja szerint úgy értelmezte a Szerlistát, hogy az alapján kell beszereznie az alkalmazható készítményeket. Annak ellenére, hogy a NÉBIH szerlista tekinthető hivatalosnak, az I. rendű felperes a Szerlistát úgy kommunikálja az üzletfelek felé, mintha az lenne a mindenki által alkalmazható lista. Az alperes álláspontja szerint a felhasználható szerek nem megfelelő kommunikációja megnehezíti az üzletfelek számára az ajánlat megítélését, illetve indokolatlanul korlátozza a döntésüket. Önmagában jogsértő az I. rendű felperes azt üzenő kommunikációja, hogy a Szerlista a hivatalos lista, mert a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján egyedül a NÉBIH szerlista minősül hivatalosnak. Az I. rendű felperes nem hatóság, így nem jogosult egy általa hivatalosnak feltüntetett listára a hatóság helyett olyan szereket felvenni, amelyeket adott esetben a NÉBIH nem fogad el. Az I. rendű felperes – téves – kommunikációja alkalmas az üzletfelek gazdasági magatartásának befolyásolására, mert jelentősen megnehezíti a szolgáltatása valós megítélését, illetve a más vállalkozás szolgáltatásával történő tárgyyszerű összehasonlítását, tekintve, hogy az alapján az üzletfelek azt hihették, hogy a Szerlista is egy hivatalos (országos) lista, ezért azt használják.

A keresetek, a védírat

- [18] A felperesek kereseteikben tartalmuk szerint elsődlegesen a határozat saját magukra vonatkozó részeinek megváltoztatását és annak megállapítását kérték, hogy a határozat sérti a Tpvt. 8-9. §-ait. Másodlagosan a határozat megsemmisítését, harmadlagosan a hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérték. Perköltséget számítottak fel.
- [19] Állították, hogy nem sértették meg a Tpvt. 8. §-át. Az I. rendű felperes ugyanis a kommunikációiban, így a honlapjának nyitóoldalán is azt a valós üzenetet tünteti fel, hogy ő az egyetlen magyar tulajdonú biogazdálkodást tanúsító és ellenőrző szervezet. Nem kommunikálta ugyanakkor, hogy Magyarországon egyedül ő nyújtja a Szolgáltatást. A magyar biogazdálkodás piacán ismert tény, hogy jelenleg két akkreditált tanúsító szervezethez lehet fordulni: a magyar tulajdonú I. rendű felpereshez és a svájci tulajdonú Kft.-hez. A Tpvt. 10/A. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére az alperes az üzletfelek tájékozottsági szintjét indokolatlanul alacsonyan, lényegében a fogyasztók tájékozottsági szintjéhez mérte, olyan korábbi döntéseire hivatkozva, amelyek a jelen eljárásban nem relevánsak. Az I. rendű felperes kommunikációja azonban az üzletfelek szakmai tevékenységéhez kapcsolódik. Az ügyfelek tudatos tájékozódását támasztja alá az a körülmény, hogy az üzletfelek egymással és más szakmai szereplőkkel egyeztetve keresnek maguknak partnert. A tanúsító tevékenység végzésére jogosult társaságokra vonatkozó információk egy egyszerű Google kereséssel, a NEBIH honlapján, valamint a Magyar Kincstár pályázatok benyújtása során alkalmazandó oldalán is megtalálhatóak. Az üzletfelek számára nem jelentős szempont a tanúsító szervezet tulajdonosi háttere, így a felperesi kommunikációnak érdemi jelentősége és hatása nincs. Emellett az I. rendű felperes már a versenyfelügyeleti eljárás alatt változtatott a kommunikációs gyakorlatán, amire figyelemmel az eljárás lefolytatása sérti a Tpvt. 67. § (2) bekezdését is.
- [20] Hangsúlyozták, hogy az I. rendű felperes piaci részesedése körében kommunikált adatok a közzétételük időpontjában valósak és igazolhatóak voltak, amit nem befolyásol a piaci részesedés évenkénti csekély mértékű változása sem. Az I. rendű felperes a 2022. július 28-án kelt adatszolgáltatásában (a továbbiakban: Adatszolgáltatás) bemutatta, hogy objektív források alapján a piaci részesedése 86-89% volt, igazolva azt az állítást, hogy a „magyar biotermelés mintegy 90%-a” az ő tevékenységéhez kötődik. A felperesektől is csak az volt elvárt, hogy rendelkezzenek a releváns bizonyítékokkal, melyeket azonban nem kellett a kommunikáció közzétételekor megosztaniuk az üzletfelekkel.
- [21] Az I. rendű felperes álláspontja szerint nem sértette meg a Tpvt. 9. §-át sem, amellyel összefüggésben a jogsértés bizonyítása az alperest terhelte. Ennek az alperes nem tett eleget, mert nem igazolta, hogy az Alap-feltételrendszer, illetve a Szerlista ténylegesen kihatással lett volna az üzletfelek szerződéskötéseire. Rámutatott, az Alap-feltételrendszer nem minden esetben egyezik meg a vonatkozó jogszabályokkal, minden jogszabályi előírást tartalmaz, azonban bizonyos kérdésekben túl is mutat azokon. Egyes témakörökben az uniós jogszabályok kötelezettségeket írnak elő, anélkül azonban, hogy a teljesítésükhöz szükséges feltételeket pontosan definiálnák. Az Alap-feltételrendszer ezeken a területeken nyújt többet, a közérthető megfogalmazáson felül. Tartalmazza ugyanakkor azt is, hogy ellentmondás esetén a jogszabályi rendelkezések az irányadók. Önmagában a releváns joganyag összefoglalása és érthetővé alakítása is nagy értéket képvisel; a megfogalmazott javaslatokkal segíti értelmezni és gyakorlati tartalommal megtölteni a vonatkozó jogszabályokat. Az I. rendű felperes az Alap-feltételrendszernek és a jogszabálynak való megfelelést együttesen vizsgálja, az utóbbiak prioritása mellett. Amennyiben a gazdálkodó megfelel az Alap-feltételrendszernek, úgy a jogszabályoknak is meg fog felelni. Mindemellett a

követelményrendszer alkalmazása jogszabályi kötelezettségből ered. A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek ökológiai gazdálkodási követelmények szerinti tanúsításáról, előállításáról, forgalmazásáról, jelöléséről és ellenőrzésének eljárásrendjéről szóló 34/2013. (V. 14.) VM rendelet (a továbbiakban: VM rendelet) szerint a követelményrendszert engedélyezés végett meg kell küldeni a szakhatóságnak, aminek az I. rendű felperes eleget tett, és az Alap-feltételrendszert a NÉBIH elfogadta. Az Alap-feltételrendszernek való megfelelés követelményét tartalmazza az I. rendű felperes mintaszerződése is, amelynek tartalmát a szakhatóság szinten elfogadta. Az I. rendű felperest ellenőrző és tanúsító szervezetként elismerő szakhatósági határozat sem kifogásolta a benyújtott dokumentáció egyetlen elemét sem. A NÉBIH határozatával engedélyezte az I. rendű felperesnek a jogszabályoktól, illetve az Alap-feltételrendszertől való eltérés következményeit tartalmazó ún. szankciókatalógus alkalmazását is. Mindezek alapján az I. rendű felperes Alap-feltételrendszerrel kapcsolatos valamennyi kommunikációja megfelelt a valóságnak.

- [22] Az I. rendű felperes kiemelte, hogy a Szerlista és a NÉBIH listája nem teljesen azonos; a Szerlista tartalmaz olyan készítményeket is, amelyek (engedély)okirattal nem rendelkeznek, azonban az Európai Parlament és a Tanács az uniós termésnövelő anyagok forgalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról, az 1069/2009/EK és az 1107/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 2003/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2019/1009 rendelete alapján az ökológiai gazdálkodásban egyébként felhasználhatóak. A vonatkozó jogszabályok nem ökogazdálkodásban használható szereket, hanem hatóanyagokat sorolnak fel, így komoly szakmai munka annak ellenőrzése, hogy az adott szer használható-e az ökogazdálkodásban. Téves az a határozati megállapítás, mely szerint bármely szerlista, amely tartalmában különbözik a NÉBIH listájától ab ovo jogellenes. A NÉBIH pedig a Szerlista létevel, tartalmával, használatával és kommunikálásával kapcsolatban nem emelt kifogást.
- [23] Az Adatszolgáltatáshoz csatolt pályázati dokumentációk tartalmaznak arra vonatkozó rendelkezést, hogy a támogatás igénybevételének feltétele az ökológiai gazdálkodás folytatása, vagy az ilyen minősítésért többletpont adható. Erre tekintettel valós az az állítás, mely szerint az I. rendű felperessel kötött szerződés egyes pályázatokon plusz pontot eredményezhet. A pályázati kiírások mindkét tanúsító szervezetet nevesítik, így az I. rendű felperes nem is kommunikálhatná a kizárólagosságát. A pályázati kiírás számos esetben tartalmazza a támogatás feltételeként, hogy a gazdálkodó a támogatás teljes időtartamára rendelkezzen tanúsító szervezettel kötött érvényes szerződéssel. A VM rendelet 10. § (1) bekezdése szerint pedig egy gazdasági szereplő az ökológiai termelését egyidejűleg csak egy tanúsító szervezet ellenőrzése alatt végezheti. Az I. rendű felperes nem vitatta, hogy egy vállalkozás más tanúsító szervezettel való szerződéskötés esetén ne pályázhatna sikerrel, mindössze azt kommunikálta, hogy a vele kötött szerződés megfelel a pályázati kiírásban foglaltaknak. E körben sem tett közzé valótlan információt, és nem korlátozta az üzletfelek szerződéskötési szabadságát.
- [24] A védíratra tekintettel kiemelték, a szakmai tevékenységük körében eljáró üzletfelektől elvárható, hogy a döntéshozatalukat megelőzően alaposan utánajárjanak egy kérdésnek. A piaci részesedéssel kapcsolatban kommunikált adatok az I. rendű felperes nyilvánosan elérhető beszámolóiból az üzletfelek számára is elérhetőek voltak. Hangsúlyozták, az Alap-feltételrendszer teljes mértékben a tanúsítási tevékenységhez kötődik. Nem az alperes, hanem a NÉBIH jogosult dönten arról, hogy a tanúsítást végző vállalkozás jogosult-e saját szerlistát összeállítani és kommunikálni. Ha az alperes jogszerűtlennek tartja a Szerlistát, tájékoztathatta volna a NÉBIH-et, amit azonban nem tett meg.

- [25] Az alperes a kereset elutasítását kérte. **Perköltséget** számított fel. A Tpvt. 8. §-ának sérelme körében a **határozat** (186) pontjára hivatkozva **kiemelte, a határozat nem kizárólag az I. rendű felperes honlapján feltüntetett egy szövegrészen alapul.** Nem alátámasztott, hogy a magyar biogazdálkodás piacán ismert lenne, hogy két akkreditált tanúsító szervezethez lehet fordulni; egyes üzletfelek kizárólag az I. rendű felperesről tudnak. A piaci részesedés kapcsán a felperesi kommunikációból a közzététel időpontjában az üzletfelek nem tudtak meggyőződni az információk valóságtartalmáról, tekintve, hogy az azokat alátámasztó adatot, bizonyítékot a felperesek nem jelölték meg. Hivatkozott e körben a határozat (203)-(204) pontjaira. Álláspontja szerint a Tpvt. 9. §-ával kapcsolatos három jogsértést megfelelően feltárta. Az Alap-feltételrendszer kapcsán a határozat (220)-(222) pontjaiban, a Szerlistát illetően a határozat (233) pontjában, a pályázatokkal, illetve szerződéskötéssel kapcsolatban a határozat (211)-(214) pontjaiban foglaltakra utalt. Hangsúlyozta, a felperesek a tanúsítással összefüggő kommunikációjuk során kizárólag a tanúsításra vonatkozó információkat közölhetnek. Egyedül a NÉBIH szerlista minősül hivatalosnak, minden más szerlista közzététele jogszabálysértő. A NÉBIH-nek ugyanakkor nincs hatásköre a Tpvt. hatálya alá tartozó jogsértések vizsgálatára.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [26] Az I. rendű felperes keresete az alábbiak szerint részben alapos. A II. rendű felperes keresete alaptalan.
- [27] A bíróság a határozat jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 2. § (4) bekezdése és a 85. § (1)-(2) bekezdései szerint a kereseti kérelmek korlátai, illetve a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta.
- [28] A Tpvt. 8. § (1) bekezdése értelmében tilos a gazdasági versenyben az üzletfeleket megtéveszteni.
- [29] A (2) bekezdés a) pontja szerint az üzletfelek megtévesztésének minősül a vállalkozásnak, illetve a vállalkozás érdekében vagy javára eljáró személynek az áru értékesítésével, szolgáltatásával vagy eladásösztönzésével közvetlen kapcsolatban álló olyan üzleti kommunikációja – ideértve bármely információközlést, annak megjelenési módjától, eszközétől függetlenül –, egyéb magatartása, tevékenysége vagy mulasztása (a továbbiakban együtt: üzleti gyakorlat), amely jelentős információ tekintetében valótlan tényről tartalmaz, vagy valós tényről figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtévesztesse azokat az üzletfeleket, akik felé irányul, vagy akik tudomására juthat és ezáltal befolyásolja az üzletfelek vagy lehetséges üzletfelek gazdasági magatartását, vagy erre alkalmas.
- [30] A Tpvt. 64/B. § (4) bekezdése értelmében a 8. §-ban foglalt rendelkezések megsértése miatt folytatott eljárásban a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács felhívására az üzleti gyakorlat alkalmazója köteles igazolni az üzleti gyakorlat részét képező tényállítás valóságát. Ha az üzleti gyakorlat alkalmazója nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Ezzel a felhívásban az üzleti gyakorlat alkalmazóját figyelmeztetni kell.
- [31] Nem volt vitatott, hogy a vizsgált üzleti gyakorlat kizárólag önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével összefüggő célok érdekében eljáró személyeket érintett, ezért a

Tpvt. 10/A. § (1) bekezdése értelmében a Tpvt. 8. § és a 9. § rendelkezéseit kellett alkalmazni, valamint a Tpvt. 10/A. § (2) bekezdése alapján a felperesek kifogásolt üzleti gyakorlatának megítélése során a gazdasági kapcsolatokban általában elvárhatóan tájékozott, és az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel eljáró üzletfél magatartását kellett alapul venni. A Tpvt. 8. § és 9. §-ainak alkalmazása körében valamely szakmai kör megítélhetőségi mércéje a laikus fogyasztókéhoz képest magasabban van. Azonban az általánosságban az üzleti partnerektől – a természetes személy fogyasztókhoz képest – elvárható magasabb fokú tudatosság sem korlátlan, és nem jelenti azt, hogy az üzletfeleknek az észszerű tájékozódás körében ellenőrizniük kell az üzleti kommunikációban szereplő információ helytállóságát, ugyanis a hiányos vagy nem megfelelő információt a szakismeret sem pótolhatja. Az alperes mindezeket figyelembe véve, és a határozat szerint az üzletfelekhez köthető magasabb elvárhatósági mércéhez igazítva értékelte a felperesek üzleti kommunikációit. Az alperes ugyanakkor e körben azt is kifejezetten figyelembe vette – helyesen –, hogy a vizsgált esetben érintett üzletfelek heterogén csoportot alkotnak, tekintve, hogy köztük kisebb, néhány fős családi vállalkozások, valamint közepes és akár több száz fős agrárvállalkozások mellett östermelők is vannak, ami kétségtelenül lényeges az érintett üzletfelek tudatossági szintjének meghatározásakor. Releváns körülmény továbbá az ökológiai termeléssel összefüggő szabályozás – felperesek által is elismert – összetettsége is, amiből kifolyólag az érintett üzletfelek a hagyományos termelésről való átállás esetén nem feltétlenül rendelkeznek átfogó ismeretekkel a számukra adott esetben teljesen új követelményrendszerrel kapcsolatban. A határozat 175) pontjában idézett nyilatkozatok szerint olyan üzletfelek is vannak, akik nem is tudnak arról, hogy az I. rendű felperes mellett másik vállalkozás is nyújtja a Szolgáltatást. Az alperes e körben releváns saját gyakorlatára tett hivatkozása nem volt okszerűtlen: annak ellenére, hogy a felhívott döntések nem a biotanusítás területét érintik, az üzletfelek tájékozottsági szintjével kapcsolatos általános elvek és megállapítások a felperesek üzleti gyakorlatát illetően is relevanciával bírhattak. Az irányadó joggyakorlat értelmében az ügyleti döntés egy folyamat, amelynek minden elemét védi a jog. Ebből kifolyólag nemcsak az olyan magatartás lehet jogellenes, amely kizárólagosan meghatározza az üzletfél döntését, hanem az is, amely érdemben kihatással van a folyamat valamely részére, melyek közé tartozik a figyelem felkeltése, így az is, ha az üzletfél a jogsértő üzleti gyakorlat hatására keresi meg az azt tanúsító vállalkozás termékét, illetve szolgáltatását. Mindezeket figyelembe véve az alperes a felperesek vizsgált üzleti gyakorlatát az üzletfelek tudatossági, tájékozottsági szintjét megfelelően, nem az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy tudatossági szintjéhez mérten, hanem a Tpvt. 10/A. § (2) bekezdése szerinti üzletfél magatartását alapul véve ítélte meg.

- [32] Az I. rendű felperesnek a piaci helyzetével kapcsolatban közzétett üzeneteit illetően a bíróság kiemeli, hogy az I. rendű felperes az üzleti kommunikációiban nem csak azt állította, hogy ő az egyetlen magyar tulajdonú biogazdálkodást tanúsító és ellenőrző szervezet, mely állítását az alperes is helytállónak fogadott el, azzal összefüggésben jogsértést nem állapított meg. Az I. rendű felperes ezen állításán felül ugyanis azt is kommunikálta az üzletfeleknek, mégpedig hangsúlyosan, kiemelt és jelentős információként, hogy ő „az egyetlen hazai”, „az egyetlen magyar” bio-, illetve ökológiai gazdálkodást ellenőrző és tanúsító szervezet, valamint azt az üzenetet is közzétette, hogy Magyarországon ő adhat ki termékekre és termőföldre egyaránt ökológiai minősítést. Ezek az állítások pedig nem felelnek meg a valóságnak, tekintve, hogy az I. rendű felperesen kívül – nem vitatottan – Magyarországon a Kft. is jogosult a Szolgáltatás nyújtására, a Kft. is Magyarországon bejegyzett és működő társaság, amire figyelemmel nemcsak az I. rendű felperes, hanem a Kft. is hazai és magyar, bio-, illetve

ökológiai gazdálkodást ellenőrző és tanúsító szervezetnek minősül. Okszerűen állapította meg ezért az alperes, hogy az I. rendű felperes az üzleti kommunikációjával ellentétben nem az egyedüli, illetve nem az egyetlen hazai, magyar, biominősítést végző, illetve Szolgáltatást nyújtó vállalkozás, ezért az ennek ellenkezőjét megjelenítő üzleti kommunikáció valótlan állításokat tartalmazott. Tekintve, hogy az I. rendű felperesi kommunikáció hangsúlyos üzenete szerint ő „az egyetlen hazai”, „az egyetlen magyar” biominősítéseket végző vállalkozás, abból az üzletfelek vagy lehetséges üzletfelek azt a következtetést vonhatták le, hogy Magyarországon csak az I. rendű felperes jogosult a Szolgáltatás nyújtására, amire figyelemmel az I. rendű felperes üzleti gyakorlata alkalmas volt a (lehetséges) üzletfelek gazdasági magatartásának befolyásolására. Az I. rendű felperes e körben kifogásolt üzleti kommunikációjának valótlanágán és az üzletfelek vagy lehetséges üzletfelek gazdasági magatartásának befolyásolására alkalmasságán nem változtat az az I. rendű felperes által hivatkozott körülmény, hogy a Magyarországon a Szolgáltatást nyújtó vállalkozások személyére vonatkozó információk kereséssel, különböző honlapokon fellelhetőek. Az I. rendű felperes az – észszerűen eljáró – üzletfeleitől sem várhatja el, hogy a kommunikációját tüzetesen ellenőrizzék. Az alperes vizsgálója az alperes hatáskörébe tartozó, valószínűsíthetően jogsértő magatartás észlelése, és a közérdek védelme folytán versenyfelügyeleti eljárás lefolytatásának szükségessége miatt rendelt el vizsgálatot, és önmagában abból, hogy az I. rendű felperes a versenyfelügyeleti eljárás alatt változtatott a kommunikációs gyakorlatán nem következik, hogy az alperes a jogsértést nem állapíthatta meg. A felperesi állítással ellentétben ezért az alperes nem sértette meg a Tptv. 67. § (2) bekezdését.

- [33] Az I. rendű felperes piaci részesedésével kapcsolatos üzleti kommunikációk kapcsán a felperesek azzal érveltek, hogy objektív források alapján igazolták azt az állítást, hogy a „magyar biotermelés mintegy 90%-a” az I. rendű felperes tevékenységéhez kötődik. Nem vitatták ugyanakkor az [5] bekezdésben írt információk közzétételét, amelyek következetesen 90%-os, nem „mintegy” 90%-os részesedésre vonatkoztak, míg a II. rendű felperes 95%-os I. rendű felperesi részesedést kommunikált. Ezek az állítások nem felelnek meg a felperesek álláspontja szerint objektív források alapján igazolható 86-89%-os piaci részesedésnek, nem pontos adatokat tükröznek. A felperesek annak ellenére nem tüntették fel az üzleti kommunikációjukban azt sem, hogy melyik évre vonatkozik az állított piaci részesedés, hogy a releváns adatok, így az I. rendű felperes piaci részesedése általuk sem vitatottan évről-évre változik. Arra vonatkozó információt szintén nem mutattak be, hogy a piaci részesedés milyen területekre, illetve vállalkozástípusra értendő, aminek az ökológiai gazdálkodással kapcsolatos adatokat jellemző pontos nyilvántartás mellett azért is van jelentősége, mert a felperesek által a piaci részesedés igazolására hivatkozott KSH. illetve egyéb adatok alapján is számottevően eltérő mértékű piaci részesedés állapítható meg attól függően, hogy a számítás az ellenőrzött gazdálkodók számára vagy az ellenőrzött terület nagyságára vonatkozó adatok alapján történik. Függetlenül attól, hogy a felperesek a kifogásolt kommunikáció közzétételekor rendelkeztek az I. rendű felperes piaci részesedésére vonatkozó adatokkal, bizonyítékokkal, megállapítható, hogy az általuk az üzletfelek felé kommunikált információk (90%-os, illetve 95%-os piaci részesedés) nem feleltek meg teljes mértékben a valóságnak, ekként nem adhattak teljes mértékben objektív, pontos képet az I. rendű felperes piaci részesedéséről. A bíróság álláspontja szerint – a felperesek állításával ellentétben – releváns, hogy ténylegesen 86%-ról, vagy 90, illetve 95%-ról van szó, hiszen a felperesek által kommunikált információknak valósnak, objektív adatok alapján igazolhatónak és pontosnak kell lenniük, amely követelmény azonban az I. rendű felperes 90, illetve 95%-os piaci részesedését tekintve nem teljesült. Releváns, hogy a piaci részesedésre vonatkozó

információ a ténylegesen igazolható mértékhez képest nagyobb mértéket tartalmazott, ekként az I. rendű felperes piaci részesedését a valósághoz képest nagyobb mértékben tüntette fel. Ez pedig alkalmas lehet az üzletfelek gazdasági magatartásának befolyásolására, tekintve, hogy a ténylegeshez képest nagyobb piaci részesedés kommunikálása még inkább azt az üzenetet közvetíti, hogy az I. rendű felperessel érdemes szerződést kötni.

- [34] Tpv. 9. §-a kimondja, hogy tilos az üzletfél választási szabadságát indokolatlanul korlátozó üzleti gyakorlat alkalmazása, így különösen olyan körülmények teremtése, amelyek jelentősen megnehezítik az áru, illetve az ajánlat valós megítélését, más áruval vagy más ajánlattal történő tárgyszerű összehasonlítását, ha ez befolyásolja az üzletfelek vagy lehetséges üzletfelek gazdasági magatartását, vagy erre alkalmas. A Tpv. 9. §-a kapcsán ugyanakkor a Tpv. 64/B. § (4) bekezdéséhez hasonló szabály hiányában a Tpv. 8. §-ában foglalt rendelkezések megsértése miatt folytatott eljárásban érvényesülő bizonyítási tehertől eltérően a megelőző eljárásban az alperesnek kellett teljes egészében bizonyítania a jogsértést.
- [35] A Tpv. 9. §-a alapvetően az üzletfelek tájékozott döntés meghozatalára való képességének, az árukkal, ajánlatokkal kapcsolatos választási szabadságának, illetve magatartásának korlátozására, torzítására alkalmas azon üzleti módszerek alkalmazását tilalmazza, amelyek által egy vállalkozás kifejezetten és direkt módon az üzletfél döntési folyamatába való beavatkozással torzítja az üzletfél üzleti döntését, és amelyek indokolatlanul korlátozzák az egyes áruk, szolgáltatások közötti választási szabadságát.
- [36] A pályázatokkal kapcsolatos I. rendű felperesi üzleti kommunikáció tartalmazta – többek között – azt is, hogy „A támogatás feltétele a Biokontroll szerződés”, valamint hogy „Kérjük, ne felejtse el, hogy a sikeres elbírálás feltétele [az I. rendű felperessel] kötött szerződés' 2021.12.31-ig meg kell kötni a szerződést a Biokontrollal”. Az I. rendű felperes tehát egyértelműen azt kommunikálta, hogy a támogatás, illetve a pályázat sikeres elbírálásának feltétele a vele kötött szerződés. Nem vitatott, hogy az I. rendű felperessel kötött szerződés, az általa tanúsított ökológiai gazdálkodás vagy annak megszerzésének vállalása egyes pályázatokon plusz pontot eredményezhet, azonban az idézett I. rendű felperesi üzleti gyakorlat ehhez képest a vele kötött szerződést a pályázat sikeres elbírálásának, illetve a támogatásnak a feltételeként jelenítette meg. Ilyen feltételt azonban a pályázatok nem tartalmaztak, és a plusz pontot eredményező tanúsítást sem csak az I. rendű felperestől, hanem a Kft.-től is beszerezhetik az üzletfelek. Megalapoztatlanul állította ezért az I. rendű felperes, hogy mindössze azt kommunikálta, hogy a vele kötött szerződés megfelel a pályázati kiírásban foglaltaknak, illetve a szerződés fenntartása szükséges a pályázaton plusz pontok szerzéséhez vagy sikeres pályázat benyújtásához. Az I. rendű felperes pályázatokkal kapcsolatos kommunikációja ezért az üzletfelek választási szabadságát indokolatlanul korlátozó üzleti gyakorlatnak minősül, hiszen az jelentősen megnehezítette a szolgáltatás valós megítélését, illetve más ajánlattal történő tárgyszerű összehasonlítását, és alkalmas volt az üzletfelek vagy lehetséges üzletfelek gazdasági magatartásának befolyásolására.
- [37] A bíróság rámutat arra, hogy az I. rendű felperesnek a VM rendelet 3. § (3) bekezdés a) pont aa) alpontjából kifolyólag lehetősége van arra, hogy a tanúsítási rendszerében részt vevő gazdasági szereplőkkel szemben támasztott követelményrendszert alkalmazzon, amely esetében az Alap-feltételrendszer. Nem vitatott, hogy az alkalmazott követelményrendszert csatolni kell ahhoz a – gazdasági szereplőknél ellenőrzést és tanúsítást végző tanúsító szervezetként történő elismerés iránti kérelemhez, amely alapján a NÉBIH a tanúsító szervezetet elismerheti. Ennek ellenére az Alap-feltételrendszerrel összefüggő I. rendű

felperesi kommunikáció Tpvt. 9. §-a körében történő értékelése kapcsán nem annak volt döntő jelentősége, hogy a NÉBIH kifogásolta-e az Alap-feltételrendszert vagy sem, hanem annak, hogy a kifogásolt kommunikációval az I. rendű felperes olyan, az üzletfél választási szabadságát indokolatlanul korlátozó üzleti gyakorlatot alkalmazott-e, amely befolyásolja az üzletfelek vagy lehetséges üzletfelek gazdasági magatartását, vagy erre alkalmas. A bíróság ezzel összefüggésben megállapította, hogy az alperes által e körben értékelt, a [7] bekezdésben írt kommunikációk nem támasztják alá, hogy az I. rendű felperes azt sugallta volna, hogy a vele történő szerződéskötés, kapcsolat a tanúsítás során – más vállalkozáshoz képest – lényegesen többet nyújt, vagy esetleg több kritériumnak kell megfelelni. Azt, hogy mindezeket miként sugallja az Alap-feltételrendszer betartására vonatkozó kötelezettség és az annak való megfelelés vizsgálatát kifejező kommunikáció, az alperes annak ellenére nem támasztotta alá, hogy e körben kifejezetten neki kellett bizonyítania a jogsértést, ellenben maga rögzítette a határozatában, hogy az Alap-feltételrendszer „a mindenkire kötelező jogszabályi megfelelést szolgálja rendszerezett formában”. A jogszabály értelmében az I. rendű felperes a tanúsítási rendszerében részt vevő gazdasági szereplőkkel szemben támasztott követelményrendszerként az Alap-feltételrendszert alkalmazhatja, az, hogy az I. rendű felperes ellenőrzött partnereiként ökológiai gazdálkodást folytatókra kötelező az Alap-feltételrendszer betartása, illetve hogy az I. rendű felperes vizsgálja az Alapfeltételrendszernek való megfelelést, jogszabályi rendelkezésen alapuló körülmények, amelyek kommunikálása nem valósítja meg az üzleti döntések tisztességtelen befolyásolása tilalmának Tpvt. 9. §-a szerinti tényállását. Ökszerűtlenül állapította meg ezért az alperes, hogy az I. rendű felperes Alap-feltételrendszerrel kapcsolatos üzleti gyakorlata jelentősen megnehezíti a szolgáltatása valós megítélését, illetve a más vállalkozás szolgáltatásával történő tárgyszerű összehasonlítását.

- [38] A bíróság álláspontja szerint a Szerlista kapcsán értékelt, [8] bekezdésben írt kommunikációk alapján nem lehet levonni azt a következtetést, hogy azok azt az üzenetet közvetítették az üzletfelek fele, hogy a Szerlista a hivatalos lista. E megállapítást nem alapozza meg önmagában az a körülmény sem, hogy az I. rendű felperes a felhasználható szerek kapcsán saját kereshető adatbázist, listát állított össze, és azt a honlapján kommunikálja az üzletfelek felé. A Szerlista I. rendű felperes által hivatalos listaként történő kommunikálását a határozat 229) pontjában idézett nyilatkozat sem támasztja alá, amely nem arra utal, hogy az idézett üzletfél a Szerlistát tartaná hivatalosnak, vagy szerinte az alapján kell beszereznie az alkalmazható készítményeket, mindössze azt a véleményét fejezi ki, hogy megfelelő, ha az I. rendű felperes által favorizált kereskedőtől szerzi be a növényvédő szereket. Az e körben kifogásolt I. rendű felperesi kommunikációk még csak utalást sem tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy a Szerlista lenne a hivatalos lista; arról nyújtanak tájékoztatást, hogy az I. rendű felperes honlapján elérhetőek, megtalálhatóak azok az alkalmazható készítmények, anyagok, amelyeket az I. rendű felperes ajánl, illetve amelyek a hatóanyagaik alapján megfelelnek a releváns uniós előírásoknak. Önmagában abból, hogy az üzletfelek használhatják a Szerlistát, nem következik az üzletfél választási szabadságát indokolatlanul korlátozó üzleti gyakorlat alkalmazása; az I. rendű felperes az általa az ökológiai gazdálkodásban alkalmazhatónak ítélt készítményekről közzétett Szerlistával kapcsolatos kommunikációival nem teremtett olyan körülményeket, amelyek jelentősen megnehezítették a szolgáltatása megítélését, illetve más szolgáltatással történő tárgyszerű összehasonlítását, és nem volt alkalmas arra, hogy az üzletfelek vagy lehetséges üzletfelek gazdasági magatartását befolyásolja.

- [39] Mindezekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy az I. rendű felperes keresete által vitatott körben az alperes okszerűen állapította meg, hogy az I. rendű felperes a Tpvt. 8. § (2) bekezdés a) pontja szerinti tényállás megvalósításával megsértette a Tpvt. 8. § (1) bekezdésében előírt tilalmat, valamint a pályázatokkal összefüggésben alkalmazott üzleti gyakorlatával megsértette a Tpvt. 9. §-át. Az Alap-feltételrendszerrel és a Szerlistával kapcsolatban azonban a Tpvt. 9. § sérelmének megállapítása okszerűtlen volt, e körben az I. rendű felperes jogsértést nem követett el. A II. rendű felperes keresete által vitatott körben az alperes jogszerűen állapította meg, hogy a II. rendű felperes a Tpvt. 8. § (2) bekezdés a) pontja szerinti tényállás megvalósításával megsértette a Tpvt. 8. § (1) bekezdésében előírt tilalmat.
- [40] Tekintve, hogy az alperes az I. rendű felperes piaci helyzetére és részesedésére, valamint a pályázatokra vonatkozó I. rendű felperesi, továbbá az I. rendű felperes piaci részesedésére vonatkozó II. rendű felperesi üzleti kommunikációk kapcsán jogszerűen állapította meg a jogsértéseket, a részben jogszerűtlen megállapítások ellenére is jogszerű mindkét felperessel szemben a Tpvt. 78. § (8) bekezdése szerinti figyelmeztetés alkalmazása.
- [41] Az alperes határozata a fentiek szerint a második francia bekezdésének második és harmadik albekezdései tekintetében jogszabálysértő, ezért e körben a bíróság a határozatot a Kp. 89. § (1) bekezdés a) pontja alapján megsemmisítette. A bíróság az I. rendű felperes keresetét ezt meghaladóan, a II. rendű felperes keresetét pedig teljes egészében a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [42] A bíróság az I. rendű felperes és az alperes között a pervesztesség-pernyertesség arányát azonosnak ítélte, ezért a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (2) bekezdésére figyelemmel akként határozott, hogy az I. rendű felperes és az alperes az egymással szemben felmerült költségeiket maguk viselik.
- [43] A bíróság a pervesztes II. rendű felperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a jogi képviselővel eljáró alperes perköltségének megfizetésére. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (3) bekezdése alapján felszámított munkadíj II. rendű felperesre vonatkoztatható részének összegét a bíróság az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte, mert figyelemmel az alperes jogi képviselőjével felmerült munka időigényére, az ügy bonyolultságára, a védírat érdemi terjedelmére és a perben tartott tárgyalás időtartamára is a rendelkező rész szerinti összeget ítélte az alperesi jogi képviselő által ténylegesen elvégzett tevékenységgel arányban állónak.
- [44] A bíróság az I. rendű felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (2) bekezdésére figyelemmel a 39. § (3) bekezdés b) pontja és a 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti 36.000 forint kereseti illeték fele részének, a II. rendű felperest a 36.000 forint kereseti illeték megfizetésére a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte. A teljesítési határidő a Pp. 358. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 78. § (4) bekezdésén alapul. A teljesítés módját a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3. § (3) bekezdése határozza meg. Az illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú

illetékbevételei számlájára kell megfizetni. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Az illeték I. rendű felperest érintően fennmaradó része az alperest az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint megillető teljes személyes illetékmentesség miatt a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[45] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. május 15.

dr. Huber Gábor s. k.
a tanács elnöke

dr. Litauszki Tibor s. k.
előadó bíró

dr. Nagy Péter s. k.
bíró